

dobro urejen koncert vpričo vseh 3 škofov, ki so bili prišli peš iz škofije, in mnoge odlične gospode, med katero sosebno veliko gospa. Izvrstni godci in pevci, oziroma pevkinje, so se tu izkazovali; grof Ern. Coronini je igral na harmonicorde-u (nekem novem instrumentu). Jedro veselice je bil govor dr. Evg. Kar. Valussi-a obravnujoč pomen škofovstva v cerkveni ustavi. Kratki, jedrnat slovenski govor je imel mladi gosp. Iv. Grbec, kaplan pri sv. Ignaciji. (Spisal ga je bil in namenil se tudi govoriti g. dr. Jos. Gabrijelčič, bogosl. prof. in spiritual, ali, ker je bil zadržan, namestoval ga je g. G.). Obravnaval pa je slov. govornik životopis in zasluge nadškofove. Končala se je veselica z „živio“-klici papežu in cesarju, nadškofu — jubilarantu in škofoma gostoma. Z nad mostovža družbinega poslopja (v nunski ulici) je vihrala družbina zastava. — Pod noč je bila pred škofijo slavnostna serenada; igrala je mestna godba v paradni obleki. — Po vseh cerkvah je slovesno zvonjenje pol ure čase oznanjalo redki god; po hribih pa so slovenski kresi sv. Ivana poveličevali slovenskega sinu slavni dan. V četrtek zjutraj se je spet skozi 1/2 ure razlegalo veličastno zvonjenje. Ob 8. uri so imeli gimnazij in druge šole sv. mašo; v nekaterih učiliščih ni bilo dopoldne šole. — Pred prvostolnico je bil ves prostor z drevesci, cveticami in zastavami okinčan; po duhovnišnici in drugih hišah okoli cerkve so viseli tapeti in bile razpostavljene cvetlice. Napis pred cerkvijo je bil ta-le: Cives adeste laeti, frequentes — plaudite, acclamate Praesuli — quintum jam lustrum vobiscum agenti; — ut Deus O. M. Pastori Gregique faveat — flagitate. Kar ta napis pravi, so tudi resnično storili naši meščani. Z vidnim sočutjem so se v jako obilnem številu udeležili srebernega pontifikala. Ne le vsi uradi, vse korporacije so z vojaškimi načelniki vred prišli v cerkev, temuč je prišel ves cvet goriške gospode, sosebno ena galerija je bila natlačena samih gospa. Pač čutili smo, kako majhna je za take slavnosti naša prvostolnica. — Vse je bilo na svojem mestu, ko so se imeli ob 9. uri pripeljati prečastiti jubilar. Čakat jih je šla duhovščina — ne le do navadnega mesta pod deželno hišo, ampak tje do konec trga, kjer se začne Rastel. Sprelep pogled! Nad 100 bogoslovcev mašnikov, kanonikov pa 2 škofa so šli v procesiji pred veličastnim starčekom-jubilantom, ki se jim po hoji ni bilo poznati let. Večina duhovnikov s kmetov je bila v roketu in stala med mašo pred presbiterijem; privatno oblečeni duhovni pa so bili kjer bodi po cerkvi. Vrli kapelnik g. Kajetan Mugnone je spravil vse goriške muzikalne moči skup; pevcev je bilo 18, pevkinj 14 (tudi grofinje med njimi), godcev pa 30, skup tedaj 62 deležnikov in deležnic. Izvršila se je neka maša (Piju IX. posvečena) dvorn. kapelnika dunajskega g. Segner-ja; graduale in ofertorij pa sta bila Skraup-ova. Do vrhunca je dospela svečanost, ko se je po maši pel „Te Deum“. Pela ga je vsa duhovščina koralno v 2 korih. Vsi duhovni v presbiteriji so bili I. kor, vsi drugi II. kor. Tu se mi je zdelo, da smo v baziliki oglejski za časa, ko je slavni sv. Atanazij tam gost bil. Sveta tihota in resnoba je bila med ljudstvom, v tem ko so mašniki navdušeno hvalili Boga, da jim je dobrega višega pastirja 25 let ohranil. Prevzv. jubilarant so peli glasno in obnašali se gibčno, kakor pred 25 leti. Končalo se je sv. opravilo ob 10³/₄ uri. V tistem redu kakor v cerkev, šel je sprevod iz cerkve spet do Rastela.

Ob 11¹/₂ uri so preč. jubilarant sprejeli vso duhovščino — mestno in zunajmestno, okoli 150 gospodov. Prijazno smehljajočega se starčeka-metropolita sta spremljala preč. škofa gg. P. in Gl.; kapitelski dekan mons.

Mercina je prebral lat. adresno in izročil lepi spominski kelih, ki ga je bil za sreberno pontifikalno mašo posvetil g. knezoškof ljubljanski. Kelih je lep, 32 centimetrov visok, ima lično vdelane podobe (okoli kupe vero, upanje ljubezen — na sredi grb in druge škofovske simbole — spodej sv. Andreja, Mohorja i. dr.) in stane 420 gld. Izdelal ga je zlatar Luigi Conti v Vidmu. V prijaznem odgovoru so preč. jubilarant med drugim rekli, da se bodo — posluževaje se tistega keliha — daritljev pri sv. maši spominjali. Odhajaje so duhovniki višemu pastirju poljubovali prstan.

Precej po maši je dvorni svetovalec g. Fr. bar. Rechbach prevzv. jubilarantu vročil cesarjevo lastnoročno voščilno pismo, ki se je pozneje med obedom prebralo. Voščilni telegrami so došli od nadvojvode Karola Ludovika, ministra Conrada-Eybesfelda, od grofa in grofinje Chambord, od nadškofa videmskega, od kranjskega deželnega predsednika Winkler-ja (jako bistroumno voščilo), od dr. Jan. Bleiweis-a (kateremu so l. 1818. nadškof domači učitelj bili), iz Radoljice adresa in teleg. župana grofa Thurna i. dr. Poprej že (3. junija) so čestitali preč. kapitelj ljubljanski in ondašnji bogosl. profesorji, g. prošt. Jarec in mnogi mnogi drugi.

Ob 2 urah je bil obed za 32 oseb. Preč. jubilarantu je napil škof ljubljanski g. dr. Pogačar; druge napitnice so govorili gg. dr. Valussi, baron Rechbach in dr. Doliak — bivši župan pred 25 leti. — Med obedom je igrala mestna godba.

Ob 4. uri je bila „beseda“ v Andrejišči; vdeležila se je je vsa gospoda, ki je bila pri obedu, in mnogo vnanjih duhovnikov. Pela in govorila je mladina v vseh jezikih; nazadnje je bila telovadba.

Čestitke ali spomenice, ki so se o priliki srebernega nadškofovega jubileja priobčile so: mons. prof. Štef. Kocijančiča „Alphabetum triplex“ v slovenskem, nemškem in hebrejskem jeziku; dvoje slovenskih pesem od S. Gr., ena italijanska podpisana F. C. in „fotografija“ 25letne nadškofove službe in njihovih kreposti sestavljena iz samih svetopisemskih rekov. Poklonil jo je Njihovi Prevzvišenosti neimenovan duhovnik goriški; tiskana je v Ljubljani.

Tako smo obhajali god, ki ostane z zlatimi črkami zapisan v cerkveni kroniki goriški.

Bog nam še mnogo let ohrani prečastitljivega jubilaranta Nj. ekscelecijo g. dr. Andreja Gollmayr-ja!

Naši dopisi.

Na Premu 27. junija. (Javna zahvala.) Udano podpisano šolsko vodstvo prejelo je od c. kr. kmetijske družbe kranjske znesek 10 gld.; dalje 10 iztisov knjižice „Kratki nauki za sadjerejo“, in 3 iztise „Glavna vodila umnega gospodarstva“, kot darilo marljivim učencem tukajšnje šole za pridno pokončevanje kmetijstvu škodljivih mrčesov. Za to blago darilo, katero je na dve strani mnogo koristilo — pokončalo se je namreč nad 3 milijone raznih škodljivcev v žuželkah in zalegi, vsak otrok pa je prejel po nekoliko soldov za papir in druge šolske potrebščine — izreka se s tem slavni c. k. kmetijski družbi Kranjski najtoplejša zahvala s prošnjo, da tudi v prihodnje tukajšnje šole s svojimi blagimi podporami ne zapusti. Podpisano šolsko vodstvo pa obenem zagotavlja, da vsako darilo v povzdigo kmetijstva tukajšnji šoli podarjeno, bode obilne obresti donášalo.

Vodstvo ljudske šole na Premu.

Matija Rant, vodja.

Iz Kočevja. — Pri volitvah mestnega starešinstva 20. u. m. so bili izvoljeni: Jožef Braune, posestnik in lekarničar za župana, — za svetovalce pa: Jurij

Röthel, posestnik in trgovec, Matija Peče, posestnik in gostilničar, Anton Hanf, poštar, gostilničar in posestnik in Jožef Kren, posestnik in trgovec.

Iz Mirne. — Pri novih volitvah bil je za župana izvoljen Ludevik Koračin, posestnik v Mirni, — za svetovalce pa so bili izvoljeni: Anton Rebernik iz Mirne, Jožef Kolenc iz Gornje Vasi, Jožef Strah iz Tehaboje in Janez Kral iz Sela.

Vrhnika 28. junija. — V včerajšnji seji občinskega starešinstva so bili ministerstva predsednik grof Taaffe, grof Hohenwart, naš visokočastiti državni poslanec in pa c. k. deželni predsednik gosp. Winkler za častne občane izvoljeni, in to vsem trem gospodom brž po telegrafu naznanjeno.

Iz Ljubljane. — 4 nove ministre smo dobili, katerih imena beró naši čitatelji na drugem mestu. Kaj pa ti — razen prof. Dunajevskega, spoštovanega državnega poslanca v vrsti Poljakov — novi ministri pomenijo? — to, se ve, da je zdaj splošno vprašanje, kakor je tudi to, za kaj so stopili prejšnji iz ministerstva? — „Montags-Revue“, ki se dela, kakor da bi povsod pravo vedela, trdi, da le finančni minister Kriegs-Au je izstopil zaradi velike bolehnosti, vsi drugi (dr. Stremayr, baron Horst in baron Korb) so izstopili zaradi političnih vzrokov, to je, ustavoverna stranka, kateri so pripadali, velela jim je, naj gredó. Vsi ti trije novi ministri so bolj uradniki, kakor pa prononsirani strankarji, čeravno baron Streit-Frey, dozday predsednik c. k. nadsodnije v Brnu, je tisti mož, zoper katerega so vsi češki časniki se vzdignili, ko je počil glas, da ima v Prago priti za predsednika c. k. nadsodnije. Konečno pravi „Mont. Revue“, da program grof. Taaffeove politike ostane nepremenjen, kakor je izražen v prestolnem govoru. Isto potrjuje „Osten“ rekoč: Sprava med narodi si bode grof Taaffe, kakor dozday, tako tudi v prihodnje vresničiti prizadeval“. Bog daj!

— (C. k. davkarskim uradom) je od gosp. deželnega predsednika došel ukaz, nemudoma poročati, koliko uradujejo v deželnem slovenskem jeziku.

— (Hranilnica ljubljanska) je nesrečnim Dolenjcem darovala 1000 gold.

— (Narodna društva) tudi nameravajo v pomoč Dolenjcem napraviti milodarno „besedo“.

— Na čast c. k. deželnemu predsedniku gospodu Winkler-ju je ljubljansko strelsko društvo priredilo tridnevno slavnostno streljanje, ki se je pričelo v nedeljo. V 5. uri popoldne je prišel gospod deželni predsednik na strelišče, ki je bilo lepo okinčano in kjer so ga uniformirani gospodje strelci in drugi povabljeni gostje civilnega in vojaškega stanú pričakovali. Ko je godba svirala cesarsko pesem, stopi pred njega strelskega društva odbor in strelcev načelnik vitez dr. Stökl ga spoštljivo pozdravi. Gospod deželni predsednik prijazno odzdravi pozdrav in se toplo zahvaluje za čast mu skazano. Potem je ogledal mnoge prostorije strelišča in lične premije prvakom streljanja namenjene ter se vljudno pogovarjal z mnogimi strelci in gosti, dokler na pozni večer ni zapustil strelišča. — Mi pa moremo društvo strelcev zagotoviti, da — če tudi gosp. deželni predsednik sam ni strelcec — bo vendar o vseh družih slučajih centrum zadel, to je, vselej to, kar je — pravo na vsako stran.

— Da bi sijajni sprejem „Hrvatskega Sokola“ v Ljubljani 27. dne t. m. in njega dalji izlet v Bled in Bohinj 28. in 29. dne t. m. dostojno opisali, potrebovali bi vseh osem strani našega lista; podati moremo toraj le zeló skrčen popis vseh slavnosti, kakor so se vršile. Dne 26. t. m. je odrinilo čez 50 hrvatskih „Sokolov“ v društveni obleki in okoli 30 drugih Hrvatov z Zagreba, prenočili so na Zidanem mostu, potem odpe-

ljali se v Ljubljano in na poti bili pozdravljeni uže na več postajah. Na kolodvoru jih je, razen brezštevilne množice Ljubljančanov, pričakoval naš „Sokol“ z zastavo, potem še zastava čitalnice šišenske in bizoviške in 7 ljubljanskih „Sokolov“ na konjih. Ko dospé vlak, zagromé „živio“-klici in godba zaigra; potem pozdravi starosta našega „Sokola“, gosp. F. Ravnikar, predrage nam goste in podari jim krasen venec „Sokolov“. Načelnik hrvatskega „Sokola“, g. dr. Fon, se zahvali v imenu svojega društva za presrečni sprejem, potem zapojó slovenski in hrvatski pevci in vsa množica se podá v mesto proti čitalnici — spredej „Sokoli“ na konjih, za njimi godba, potem vse štiri zastave. Z več hiš med potom so vihrale narodne zastave in leteli obilni šopki ljubim gostom v pozdrav, ljudstvo pa je neprenehoma pozdravljalo jih z navdušenimi „živio“! V čitalnici je bil skupni obed, pri katerem so nazdravljali in odzdravljali gosp. F. Ravnikar, dr. Fon, dr. K. Bleiweis, Gnjezda iz Zagreba, prof. Kišpatič in drugi. Do vrhunca pa je pripipela navdušenost, ko se med obedom gostov prikaže dr. Jan. Bleiweis; burno zavriska vse, hrvatski „Sokoli“ ga vzdignejo in nesó do sprednjega prostora, potem mu napije dr. Fon nazdravico kot najstarejemu „Sokolu“, g. dr. Bleiweis se ves ginjen zahvali in ostane nekoliko časa med gosti. Po obedu se podá vse na Kozlerjev vrt, kjer so hrvatski in naši „Sokoli“ s svojo umetnostjo izkazovali se v občno veliko občudovanje. Zvečer je bila slovesna „beseda“ v čitalnici; odbor ljubljanskih gospá in gospodičin je med tem izročil zastavi hrvatskih „Sokolov“ prekrasen svileni trak z zlatim napisom; gospá Valentova ga s prisrčnim govorom predá načelniku „Sokola“ gosp. dr. Fonu, ki se v svojem in v imenu vseh „Sokolov“ z „Beseda“ je bila živahna, razsvitljena z bengaličnim ognjem; v petju so se skušali Hrvatje in Slovenci obilnemu številu zbranih gostov v največo radost. Drugo jutro so se peljali Hrvatje in nekaj ljubljanskih „Sokolov“ ter drugih Slovencev v Bled. Dan je bil lep, kakor jim ga je gosp. dr. Bleiweis pri banketu želel, da potrjeno vidijo resnico Prešernovih besed, ki je v „Krstu pri Savici“ pel:

„Dežela kranjska nima lepšega kraja,
Ko je z okoljšno Bled, podoba raja“.

Na postajah potovanja v Vižmarjih, Medvodah, nad Podnartom, pri Kamnigoric, v Lescah — povsod so pokali možnarji in vihrale narodne zastave, da je bilo veselje. Na kolodvoru v Lescah je bil celó napravljen slavo- volok, zajutrak pa je potnike čakal v Goljaševi lepo ozališani in z narodnimi zastavami okinčani gostilnici, kamor je prišla tudi neka potujoča godba, potem pa so marširali oboji „Sokoli“ s svojima zastavama proti Bledu, očarani po krasno jasnem Triglavu.

V najjasnejšem vremenu dospé družba do jezera, o katerem so naši gostje vsi očarani. Pozdravljajo jih zopet možnarji. Zastave pustivši v gostilnici „pri Petranu“ se družba pelje po čolnih na otok, kjer je v cerkvi gosp. Eisenhut, ravnatelj glasbinega zavoda, na orglah zaigral ginljivo cerkveno pesem, a pevci hrvatski so jo peli. Vse je bilo ginjeno. Na to je zapel svojo pesem tudi naš kvartet. — Ob eni je bil obed pri Petranki, pri katerem se je slišalo marsikaj živahnih nazdravic in popevanja; tudi deputacija okoličnih starešinstev so bile prišle pozdravljat mile jim južne brate. Po kosilu se je vsa družba peljala ogledat si grad nad jezerom, čegar prostore je bil gospod oskrbnik blagovoljno odprl. Gostom je bilo videti na obrazih, kako jim je res rajski razgled tu bil všeč. Med petjem in z godbo so se peljali potem nazaj v gostilno in odrinili od tod na kolodvor, da se vrnejo v Ljubljano, nekoliko

gostov naših pa je potovalo v Bohinj, da vidijo našo slovensko Švajco. Bili so tudi tam sprejeti s petjem in strelom možnarjev. Nekateri od njih so šli gledat slap Savice, drugi pa so se po kratki pomudi pri Goljašu, kjer je zopet kraljevalo bratovsko radovanje, odpeljali nazaj v Ljubljano. In zopet so pokali možnarji, pa goreli so kresi, posebno nad Kamnogorico in Št. Vidu. Vračajoče je zopet čakala silna množica na kolodvoru v Ljubljani in jih slovesno spremila v čitalnico, kjer je bilo tudi še nekoliko veselice; potem jih je nekaj odpeljalo se v svojo domovino, drugi pa so ostali še in sv. Petra dan ogledali si Ljubljano ter deloma vdeležili se izleta ljubljanskega „Sokola“ na Fužine in Vevče, kamor je priklopelo sila veliko Ljubljančanov. Velikansk je bil zvečer prihod ljubljanskih „Sokolov“ iz Vevč in hrvatskih z Bohinja.

Vso slovesnost je spodobno končala večernica v čitalnici ljubljanski, kamor so prišlo tudi naše Šiščanke v narodnih pečah. Krasna nošnja, a še krasnejši glasi so pokazali, da naša dekleta izvrstno pojó narodne pesmi. Slava jim je donela z vseh strani. — Polnočna ura pa je tudi še zadnje ljube nam hrvatske „Sokole“ in druge brate odpeljala.

To so bili prelepi nepozabljivi nam trije dnevi! „Sokoli hrvatski“, med katerimi je mnogo odlične inteligence zastopano, so vrlo dober vtis naredili v Ljubljani in povsod drugod; zato nam oni in vsi drugi gospodje, ki so jih spremljali, ostanejo v vednem milem spominu.

— Kakor so slovanski visokošolci na Dunaji 27. dné t. m. obhajali slavnost tisočletnice slovanskega bogoslužja s petjem staroslovenskim pri sv. maši v cerkvi sv. Ane, zvečer pa s tej slavnosti primerno „besedo“, tako je tudi mesto Črnomelj isti dan slavilo tisočletglav“ v Gradci pa jo bode slavilo v soboto, 3. dan julija. — Tudi čitalnica ljubljanska je sklenila, s cerkveno in besedno svečanostjo obhajati tisočletnico velike pomembe za ves katoliški slovanski svét.

— (Pobirki iz časnikov.) Nemčurski dunajski časniki so unidan zagnali hrup nad tem, da je naš gospod deželni predsednik Winkler pri banketu v Idriji v slovenskem jeziku napil zdravico mestu idrijskemu in rudokopom njihovim, in isto tako se je Hans Kraus repenčil v „Laib. Tagbl.“, pisoč, da je „einen peinlich überraschenden Eindruck“ naredil skozi in skozi nemški govor g. predsednika! „Laibacherica“ je tega Hansa krepko zavrnila, rekši, da se slovenskemu govoru potem, ko so zdravice poprej vse se glasile v nemškem jeziku, pač noben človek ni čudil, ki se s pametjo ne krega, v mestu, o katerem — kakor so zadnje „Novice“ poročale — je Anglež Gualter Pope uže pred 200 leti pisal, da vsi njegovi prebivalci slovenski govorijo. Kedaj neki bodo nehali domači renegati in privandrani tujci napadati naš deželni jezik v deželi domači?!

Javna zahvala.

Na povratku iz biele Ljubljane i gornjih stranâ, gdje vidiš „kinč nebeski zemlje kranjske“, srce mi vruće naláže, da se najtoplije zahvalim u ime hrvatskoga „Sokola“ za izvanredno ljubezni doček i odlikovanje krasoticam iz Ljubljane i divne okolice, osobito vatreim izglednim narodnjakinjam u „pečah“ iz Šiške, svomu milomu starijemu bratu „Sokolu“ ljubljanskomu, čitaonicam i svakomu narodnomu društvu, poimence dr. Janezu Bleiweisu, otcu vrloga i odanoga mu naroda, za tim slavnim županstvom u Šiški, Bizaviku, Vižmarjih,

Medvodah, Preski, Podnartu, Kamnigoricu, Lescah, Bledu, Bistrici Bohinjskoj, Vevčah itd., gdje toliko dokaza bratinske ljubavi primismo. Čutim, otvoreno kažem, da je hrvatskomu „Sokolu“ sada dužnost i prva zadaća, prolietati svoju trojnu kraljevinu te objavljati slavu, koju vidi i doživi kod svojega ljubljenoga kriepkoga brata Slovenca. Narod slovenski junački je narod, on živi i živjet će na vieke. S Bogom i na svidanje braćo mila!

Dr. Fon,

predsjednik hrvatskoga „Sokola“.

Novičar iz domaćih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Po sklepu Nj. veličanstva od 26. dné t. m. je namesto dr. Stremayra za ministra pravosodja imenovan baron Streit, bivši predsednik c. k. nadsodnije moravske, — namesto generalmajorja barona Horsta za ministra deželne brambe generalmajor grof Welsersheimb, — namesto barona Korb-Weidenheima za ministra trgovstva vitez Kremer, bivši c. k. ministerski svétnik, — namesto barona Kriegs-Aua za finančnega ministra pa c. k. profesor narodnega gošpodarstva dr. Dunajevski. — Z Najvišjim sklepom istega dne sta v priznanje zaslužnega službovanja dr. Stremayr in baron Horst prejela veliki križ Leopoldovega reda, baron Kriegs-Au čast skrivnega svétnika, baron Korb pa javno pohvalo.

— Presvitli cesar bode avgusta in septembra meseca, kakor „Reform“ poroča, potoval po več deželah cesarstva. Svoj rojstni dan (18. avgusta) bode s svojo rodovino obhajal v lšlju; 20. avgusta gre v Olomuc ogledat ondašnji vojaški tabor. Pozneje obiše obrtnijsko razstavo v Tešinu, in potem Opavo. Potovanju v Č. k. deželi, kjer ga bode spremljeval cesarjevič Rudolf, je odloženo 12 dni, ker se bode po več časa mudil v Krakovi, Levovu, Černovicah in Przemislu.

— Knez srbski Milan je 27. dne t. m. došel na Dunaj, kjer je bil od Nj. veličanstva cesarja preprijazno sprejet.

— Državni zbor se ima sklicati koncem septembra meseca, — zborovanje delegacij pa se ima v Peštu pričeti v drugi polovici avgusta meseca.

— Postavi o vojni taksi in o davku, ki se nareja iz sladkorne pese, ste od cesarja potrjeni.

Česko. Iz Prage. — Gosp. dr. Brauner, slavnoznani državni in deželni poslanec, je na svojem posestvu v Roztoku poleg Prage umrl. Ž njim izgubil je česki narod enega najzvestejših svojih sinov, ki je od leta 1848. neumorno se boril za njegove pravice. Dosegel je starost 70 let.

Hrvatsko. Iz Zagreba. — Novo pogodbo z Ogersko na 10 let je zbor sprejel s 65 glasovi proti 13, tedaj z večino 52 glasov. Govor poročevalca kraljevine deputacije, gosp. Miskatoviča, je zborova večina z živahno pohvalo sprejela, galerija pa je sikala tako, da je zbor predsednik ukazal, da se nemirno občinstvo odpravi z galerije.

Iz Italije. — V Rimu so katoličani pri mestnih volitvah freimaurerje spodrinili; celó stari Garibaldi je propal. Sv. oče Leon XIII. so duhovščino pohvalili, da je tako vrlo k zmagi pripomagala.

Popravek. V zadnjem listu „Novic“ v spisu „O šoti“ na 2. strani blizo v sredi namesti štajerske beri štangarske hribe. Tudi še marsikak drug pogrešek naj častiti čitatelji sami blagovolijo popraviti.